

ਫੁਲ ਬੈਂਚ

ਡੀ.ਫਾਲਸ਼ਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੀ.ਜੇ., ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.ਜੇ.

ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਡਿਵਾਂਡ ਸੀਪੀਆਈਐੱਡ, -ਜਵਾਬਦਾਰ

1965 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 210

ਵਿਸਥਾਪਿਤ ਵਿਅਕਤੀ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ) ਐਕਟ (1954 ਦਾ 44) -
ਸੈਕਸ਼ਨ 20 ਅਤੇ 29 - ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਲਾਮੀ ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਿਸ
ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ - ਕੀ ਕਿੱਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ
ਵਿਰੁੱਧ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੇ ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਅਟੋਰ
ਕੀਤਾ ਹੈ -ਖਰੀਦਦਾਰ।

ਫੜਿਆ ਗਿਆ, ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਨਿਲਾਮੀ ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ
ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ! ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ
ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਆਮ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਉਕਤ ਕਬਜ਼ੇਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ
ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਨੋਟ ਕਰੋ। -ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ
ਰਾਮ (1) ਅਤੇ ਅਤਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੇਸਰ ਲਖਮੀ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ।
ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1963 ਦੇ 139-ਡੀ , ਦੁਆ ਅਤੇ ਜੇਜੇ
ਦੁਆਰਾ 4 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ , ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ,
ਅਲਤਾਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰੋਸ਼ਨ
ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦਾ ਕੇਸ ਸੰਪਾਦਕ)।

1965 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ਼੍ਰੀ ਡੀ. ਫਾਲਸਾ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਦੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲਾਂ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਖਰਕਾਰ ਇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। 16 ਮਾਰਚ, 1966 ਦਾ ਮਾਮਲਾ

ਸ਼੍ਰੀ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਗੋਇਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਕ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਮਿਤੀ 24 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਂਦੇ ਹੋਏ। ਓ.ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਨੇ ਮਿਤੀ 22 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ, ਮਿਸ ਆਸ਼ਾ ਕੋਹਲੀ, ਬਲਰਾਜ ਭਲ ਅਤੇ ਏ ਐਲ ਬਾਹਰੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਰੂਪ ਚੰਦ, ਸੁਭਾਸ਼ ਚੰਦਰ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਸੰਦਰਭ ਦਾ ਕ੍ਰਮ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.—ਕਟੜਾ ਬਾਗੀਆਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਨੰਬਰ 2228-30 ਵਾਲੀ ਇਸਦੀ ਹੇਠਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ 'ਤੇ ਕੁਝ ਦੁਕਾਨਾਂ ਸਮੇਤ ਇੱਕ ਦੇ ਮੰਜ਼ਿਲਾ ਇਮਾਰਤ, ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਵਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਸਪਲੇਸਡ ਪਰਸਨਜ਼ (ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਅਤੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ) ਐਕਟ, 1954 ਦਾ 44। ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਜਵਾਬਦਾਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ

ਰਿਹਾਇਸ਼ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਨੰਬਰ 2229/1 ਦਾ ਪਟੇਦਾਰ ਸੀ। ਅਫਸਰ-ਕਮ-ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ। ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਾਰੀ ਜਾਇਦਾਦ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਕੀਮਤ ਰੁਪਏ ਸੀ। 9,851 ਹੈ। ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਉਕਤ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਵਿੱਚੋਂ, ਰੁਪਏ। 6,188.13 ਪੀ. ਮੁਦਈ ਤੋਂ ਉਸਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਕੇ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਮਿਤੀ 14 ਜੂਨ, 1963 ਦੇ ਇਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੁਆਰਾ, ਰੁਪਏ ਦਾ ਬਕਾਇਆ। 3,662.87 ਰੁਪਏ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸੱਤ ਕਿਸਤਾਂ ਵਿੱਚ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਬੀੜਾ ਚੁੱਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 25 ਜੁਲਾਈ, 1963 ਨੂੰ, ਬਕਾਇਆ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-1 ਲਿਖਿਆ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਨੰਬਰ 2228—30/1 ਸ੍ਰੀ ਗੁਲਜ਼ਾਰੀ ਲਾਲ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਤੁਹਾਨੂੰ ਉਸਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। 5 ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ, 1 ਅਕਤੂਬਰ, 1955 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੈ।

ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 30 ਸਤੰਬਰ, 1955 (ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ) ਤੱਕ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਦੇ ਕਾਰਨ ਤੁਹਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਬਕਾਇਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਤੁਸੀਂ DP (C. & R.) ਰੂਲਜ਼, 1954 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਤੋਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੋਗੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਤੁਸੀਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 60 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਕਲੀਅਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਤੁਹਾਨੂੰ, ਇਸ ਲਈ, ਜੇਕਰ ਗੈਰ- - ਦਾਵੇਦਾਰ ਰਕਮ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ ਦਾਅਵੇਦਾਰ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ

ਕਰਨ ਲਈ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਦੀ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਤੁਹਾਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਸ਼ੁੱਧ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹਨ।

ਨੁਮਾਇਸ਼ P.1 ਉਪਰੋਕਤ ਦੱਸੇ ਗਏ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਅਸਲ ਹਸਤਾਖਰਿਤ ਕਾਪੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਸੰਪੱਤੀ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। 18 ਜਨਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ, ਉਸ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਦੁਆਰਾ 300 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਭੇਜੀ।

ਉਸ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਦਾ ਦਾਖਲਾ ਕੂਪਨ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਬਤ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ. 3 ਵਜੋਂ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਕੂਪਨ ਉੱਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ: -

“ ਮਬਲਾਗ ਤਿਨ - ਸਾਦ - ਰੂਪੀਆ babat ਕਿਰਾਇਆ ਦੁਕਾਨ ਨੰ: 2229/1
ਵਕੀਆ ਕਟੜਾ ਬਾਗੀਆਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਅਰਸਾਲ ਹੈ। ਰਸੀਦ ਸੇ ਮੁਤਲਾ ਕੈਰਨ ”

ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹੇਗਾ: -

“ਕਟੜਾ ਬਾਗੀਆਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਸ਼ਹਿਣਾ ਨੰਬਰ 2229/1 ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 300/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਭੇਜੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਰਸੀਦ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ।”

5. ਇਹ ਮਨੀ ਆਰਡਰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ 31 ਜਨਵਰੀ 1964 ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ 31 ਜਨਵਰੀ 1964 ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। 3 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਅਤੇ 200 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। 1-10-1955 ਤੋਂ 31-1-1964 ਦੀ ਮਿਆਦ 5 ਰੁਪਏ ਪ੍ਰਤੀ ਮਹੀਨਾ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ

ਖਿਲਾਫ . ਉਪਰੋਕਤ 100 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 200 ਰੁਪਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ 300 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਲਈ ਕ੍ਰੈਡਿਟ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜੋ ਉਸਨੇ ਮਨੀ ਆਰਡਰ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਪੀ-3 ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਕੀਤਾ ਸੀ।

6. ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਲੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅੱਠ ਮੁੱਦੇ ਬਣਾਏ:

1. ਕੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਸੂਟ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਲੋਕਸ ਸਟੈਂਡ ਹੈ?

2. ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਮੰਨ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਿੱਚੋਂ ਉਸ ਨੂੰ 300 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ?

3. ਕੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ 01.10.1955 ਤੋਂ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਹੈ?

4. ਕੀ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਹੈ?

5. ਕੀ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 106 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਵੈਧ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ?

6. ਕੀ ਮੁਦਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ 200 ਰੁਪਏ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

7. ਕੀ ਸੂਟ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ?

8. ਰਾਹਤ

7. ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਮਿਤੀ 22-9-1964 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ

ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇੱਕ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਅਤੇ 170 ਰੁਪਏ (ਰੁਪਏ ਦੀ ਬਜਾਏ) ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 200 ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ) ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਫਰਵਰੀ, 1964 ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 34 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੀਤਾ ਸਰੂਪ ਚੰਦ ਗੋਇਲ , ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, 24-11-1964 ਨੂੰ। ਇਹ ਇਕੱਲੇ ਮੁੱਦੇ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਸੀ ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁੱਦਿਆਂ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਖੋਜ ਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਰੋਸ਼ਨ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਸੀ। ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਕੇਸ 1963 ਪੁਨ ਐਲਆਰ 852।

(ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਪੰਜਾਬ 532)। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿਚ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿਚ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸਾਰੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਮਤ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਸਿਰਫ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਾਰਵਾਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜੇ ਵੀ ਸੰਪੱਤੀ ਡੀਡ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਖਾਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ, ਮੁਦਈ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਸਾਬਕਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਪੀ-1

8. ਸਿਖਿਆਰਥੀ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇਸ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਸਰੀਨ , ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁਦਈ ਧਿਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕਿਰਾਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੱਤਰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ । ਇਸ ਸਬਮਿਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਕੋਲ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 17 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਪੂਲ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਅਟਾਰਨਮੈਂਟ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਮ ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਜੈਕਟ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਜਾਂ ਕਨਵੈਨੈਂਸ ਡੀਡ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ। ਰੇਸ਼ਨ 'ਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਐੱਸ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ, 1963 ਪੰਜਾਬ LR 852: (AIR 1963 ਪੰਜਾਬ 532)। ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਜੱਜ ਖੇਸਲਾ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ , ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ।

ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਦਈ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਆ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਇਸ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਕੋਲ ਹੈ। ਅਟੋਰਡ , ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ

ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ:

"ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾਧਾਰਕ ਨੇ ਅਟਾਰਮੈਂਟ ਦਿੱਤੀ ਹੈ, ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਧਾਰਣ ਕਾਨੂੰਨ, ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਰੱਖੇ।"

1. ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹੀ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਸੰਪੱਤੀ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦੇ ਪੂਰੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣਾ। ਰੋਸ਼ਨ ਲਾ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ, 1963 ਪੰਜਾਬ ਐਲਆਰ 852: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਪੰਜਾਬ 532) ਵਿੱਚ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: - "ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਅਫਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਸੀਮਾਵਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਲਾਭਦਾਇਕ ਉਦੇਸ਼ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਕਾਰਵਾਈਆਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਵੰਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਹੁਣ ਤੋਂ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਹਨ।"

2. ਜੇਕਰ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਚੀਜ਼ਾਂ ਸ਼ਾਂਤ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੈਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦੇ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਚੌਧਰੀ ਰੂਪ ਚੰਦ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ

ਸਹੀਤਾ ਹੈ। ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। 1963 ਪੁਨ ਐਲਮਾਰ 852 (ਏਆਈਆਰ 1963 ਪੰਜਾਬ 532), 1963 (ਪੁਨੀ) ਦੇ ਪੱਤਰਾਂ ਦੇ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 139-ਡੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬਾਅਦ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਦੁਆ ਅਤੇ ਮਹਾਜਨ . ਜੇ.ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤਰ ਲਾਲ _ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰ. ਦੁਆ ਜੇ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਜੋੜੇ ਗਏ ਨੇਟ ਵਿੱਚ , ਰੋਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ। ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦਾ ਕੇਸ, 1963 ਪੰਜਾਬ LR 852: (AIR 1963 ਪੰਜਾਬ 582)। ਦੁਆ . ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਆਯੋਜਿਤ ਜੇ

"ਉਪਰੋਕਤ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ।"

11. ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 139-ਡੀ ਆਫ 1963 (ਪੰਜਾਬ), ਮਹਾਜਨ , ਜੇ.

"ਲੈਣਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ , ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਇੱਥੇ ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸਨੇ ਲੀਜ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਭ ਕੁਝ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਸੀ।

ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਹਿਣ , ਭਾਵ, ਮੁਦਈ..."

ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ , ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕਥਿਤ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ ਜਾਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਬਣਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦੇ ਅਲਾਟੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਲਕੀਅਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਸੁਰੱਖਿਆ-, ਜੋ ਕਿ 1958 ਦੇ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 59 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸੰਪੱਤੀ ਨੂੰ ਅਜੇ ਵੀ ਜਾਇਦਾਦ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਧਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ "ਕਾਨੂੰਨੀ ਦੇਣਾ" ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ. ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ (ਦੁਆ ਅਤੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਜੇ.) ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਸਲ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਅਤੇ ਇੱਛਤ ਤਬਾਦਲੇਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਵੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ

ਜਾਂਦੀ, ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਾ।

ਜੇਕਰ ਇਹ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਮੁਦਈ ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢ ਸਕਦੇ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦੁਆ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਅਤੇ ਮਹਾਜਨ ਦੇ, ਜੇ. ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। , ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਇਸੇ ਲਈ ਦੁਆ, ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਕੁਝ ਅੰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ (2) ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ ਲਈ ਫੀਲਡ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪੰਡਿਤ , ਜੇ ਨੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ, ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨੋਟ ਜੋੜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ :-

“ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਹਨ। ਪਹਿਲਾ ਰੋਸ਼ਨ ਹੈ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ, 21 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਫਲਸ਼ੋ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ; ਦੂਸਰਾ ਹੈ ਅਤਰ ਲਾਲ

ਬਨਾਮ ਮੇਸਰਸ ਲਕਸ਼ਮੀ ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 139-ਡੀ ਆਫ 1963, ਜਿਸਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 4 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਬਕਾ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲੀਜ਼ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੇਦਾਰ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ ਬਣਾਉਣਾ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਹੁਣ ਤੱਕ ਟ੍ਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਮਾਲਕੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਨਿਵਾਸ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਲਕ (ਸਰਕਾਰ) ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਂਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਥਾਰਟੀ ਅੱਗੇ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਤੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਟਾਰ ਲਾਵਜ਼ ਕੇਸ ਵੱਖਰਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਚੁੱਕੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਇਜ਼ਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ

ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਇਹ ਆਈ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਤਬਾਦਲੇ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲੱਗ ਪਏ ਸਨ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ 'ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੰਮ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਮੰਨਿਆ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਭੇਦ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਨੁਕਤਾ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਸ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਸੀ ਜੋ ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ , ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ । ਵਰਨਣਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਹਾਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਕੋ ਇਕ ਸਹੀ ਤਰੀਕਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਵੱਡੀ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੈਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ: -

1. ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸੰਪੱਤੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਸੀ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਮਾਲਕ ਬਣੀ ਰਹਿੰਦੀ

ਰੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਨਵੈਨੈਂਸ ਡੀਡ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ। .

2. ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਰਾਹੀਂ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੀਵਾਨ ਚੰਦ/ਮੁਦਾਇਕ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਕੁਝ ਹਿੱਸਾ ਅਦਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇਮਾਰਤ.

3. ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਦਾ ਅਸਲ ਭੌਤਿਕ ਕਬਜ਼ਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਾਲੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੱਤਰ ਪੀ. 1 ਦੁਆਰਾ ਸਬੂਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰੋਪਰਟੀ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ - ਕਬਜ਼ਾ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ। ਮੈਂ ਇਹ ਖੋਜ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ P1 ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

4. ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਉਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਮਾਲਕੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

5. ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਰੈਂਟ ਰਿਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਅਧੀਨ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੁਝ ਨਾ ਹੋਇਆ ਹੁੰਦਾ , ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰ ਦਿੰਦਾ। *ਰੇਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ*

ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਬਾਰੇ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਇਰਾਦਾ ਤਬਾਦਲਾਕਰਤਾ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਪੁਰਾਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਪਿਛਲੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾਏ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਜੇਕਰ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਹੱਦ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਬੇਮਿਸਾਲ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਇੱਕ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਇਸ ਮਤਭੇਦ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੈਂ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣ। ਲਾਰਡ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਜਾ ਰਹੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸਲਾਹ-ਮਸ਼ਵਰੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਤਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਟਕਰਾਅ ਨੂੰ ਹੱਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ:

1. ਕੀ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੇ ਪੂਲ ਤੋਂ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਤਬਦੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਟਰਾਂਸਫਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਇਰਾਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦੇ ਕੇ।

2. ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਰਾਣੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਾਰੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ

ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਉਸਨੂੰ ਲੀਜ਼ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

3. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਾਇਦਾਦ ਕੁਝ ਖਸਤਾ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਪੀਲ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਨਾਲ ਨੁਕਸਾਨ ਝੱਲਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਜਲਦੀ ਤੋਂ ਜਲਦੀ ਉਸ ਬੈਂਚ ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇ।

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ।

ਮਹਾਜਨ , ਜੇ.-ਇਹ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ, ਅਰਥਾਤ, ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ (1) ਅਤੇ ਅਤਰ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਖਮੀ ਦਾਸ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 139-ਡੀ ਆਫ 1963, ਦਾ ਫੈਸਲਾ 4 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਹੋਇਆ। ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਾਈ ਲਾਰਡ, ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ ਅਤੇ ਟੇਕ ਚੰਦ, ਜੇ., ਅਤੇ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਦੁਆ ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠਾ, ਜੇ. . . .

... ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਨਰੂਲਾ, ਜੇ. ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਕ੍ਰਮ ਵਿੱਚ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ. ਮੈਂ ਇਹ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਤਰ ਲਾਲ ਦਾ ਕੇਸ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਸੀ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਜੋ

ਕਿ ਖੋਸਲਾ ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਕਈ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਠਿਆ ਸੀ ਜੋ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਸਮੇਤ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ। ਉਹ ਸਵਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਖਾਲਸਾ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਨੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਕੀ ਨਿਲਾਮੀ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਨਿਲਾਮੀ-ਖਰੀਦਦਾਰ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਕੀ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਾਇਮ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਲਫ਼ੀਆ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਦੂਜੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਯੋਗਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਕ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਮੇਰੇ ਸੂਝਵਾਨ ਭਰਾ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਰੱਖੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਅਨੁਸਾਰ, ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ (ਸੇਧ) ਐਕਟ (ਨੰ. 4 ਦਾ 1963), ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ. ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:-

"ਹੁਣ ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜੋ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ (ਸੇਧ) ਐਕਟ, 1963 (1963 ਦਾ ਐਕਟ 4) ਨੇ ਹੁਣ ਤੱਕ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਮਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ

ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਕਹਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਹੁਣ ਧਾਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦਾ ਲੇਖਾ-ਜੋਖਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਰਾਹਤ ਨੂੰ ਢਾਲਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਪ੍ਰੋਵੀਸੋ ਦੁਆਰਾ ਪਾਈ ਗਈ ਸੇਧ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ , ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਏਜੰਸੀ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਨਿਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਇਹਨਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ-ਵਸਤੂ ਹੈ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਦਾਦ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਐਰੁਆਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਕ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਅਤੇ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ' ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਨ. ਚੋਪੜਾ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਸੇਧ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ 16 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵੱਲ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਿਆ ਹੈ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਵਸਤੂ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਬਿਆਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੇ ਇਸਦੀ ਵਿਵਸਥਾ 'ਬਣਾਈਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ' 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਰਕਾਰੀ ਲੀਜ਼ ਹੋਲਡ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ' ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਪੂਰਵ ਮਿਸਜ਼ਾਂ ਨੂੰ 'ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਿਆ

ਰੈ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਿੱਲੀ ਦੇ ਕਿਰਾਏ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖ ਰਹੀ ਸੀ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਕਵਾਇਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਵਸਤੂ ਧਾਰਾ ਸਿਰਫ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਪਿਛੋਕੜ ਅਤੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਦੇਖਣ ਵਿੱਚ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ *ਗੁਜਰਾਤ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ (2)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਖਿਲਾਫ, ਐਲ.ਪੀ.ਏ. ਨੰਬਰ 139-ਡੀ ਤੋਂ 142-ਡੀ 1963 ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਅਪੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਜੇ. ਦੇ ਨਾਲ ਬੈਠ ਕੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਆਈਆਂ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਛੋਟੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ (ਸੇਧ) ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, 1963 (1963 ਦਾ ਐਕਟ 4) ਕੋਲ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਮੈਂ, ਥੋੜੀ ਦੇਰ ਬਾਅਦ, ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਅਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਾਂਗਾ। ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ. ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ, ਦੁਆਰਾ, ਜੇ., ਮੇਰੇ ਤਰਕ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਹਿਮਤ ਸਨ ਅਤੇ ਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਕੇਸ, 1963 ਪੁਨ ਐਲਆਰ 852: (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1963 ਪੰਜਾਬ 532), ਇਹ ਵੇਖਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸਾਵਧਾਨ ਸੀ ਕਿ-

ਕਿਤੇ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ

ਦੇ ਆਖਰੀ ਵਾਕ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਪੂਰਾ ਬੈਂਚ ਸ੍ਰੀ. ਪਰਸ਼ੋਤਮ ਸਰੂਪ ਬਨਾਮ ਮੈਸ. ਜੋਬੀ ਮਾਘਾਰਾਮ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, 1962 ਦਾ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 66-ਡੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਵਿਦਵਾਨ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇੱਕ ਧਿਰ ਸੀ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਬੈਂਚ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਸੀ। ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸ਼ੰਕਾ ਜਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕੀ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਘੋਸ਼ਣਾ ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਕੋਲ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਜੇ ਵੀ ਕਾਇਮ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਸਜ਼ਾ ਬਾਰੇ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਿੱਧੇ ਸਵਾਲ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਅਨੁਪਾਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ”

ਵਿੱਚ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਵੀ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ , ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ: -

....ਪ੍ਰਵਿਧਾਨ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਇੱਕ ਐਕਟ ਨੂੰ ਮੰਨਦਾ ਹੈ। ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਰਿਸਰ ਦਾ ਆਰਜ਼ੀ ਕਬਜ਼ਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਹੀ ਬਦਲਾਅ ਆਇਆ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਰਹਿਣ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ

'ਤੇ ਜਾਂ ਲੋੜੀਂਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਬਣਾਈ ਗਈ ਹੋਵੇ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਅਹਾਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ, ਬੰਬੇ ਨਮਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਫੈਸਲਾ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦਾ ਮੂਲ ਹਿੱਸਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦਾ ਅਸਲ ਹਿੱਸਾ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਇਮਾਰਤਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਜਾਂ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਲਈ ਗਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਰਕਾਰ ਤੋਂ ਗ੍ਰਾਂਟ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹੋਰ ਸਮਾਨ ਸਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ। ਜਾਂ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗੀ ਗਈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਜ਼ਾਜਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਕਾਬਜ਼ ਸਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਦੀ ਥਾਂ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਦਮ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕਰਕੇ ਹੁਣ ਜਵਾਬਦੇਹ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਮੁਸ਼ਕਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਾਲੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਆਈ , ਜਿਸ ਪਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦੇਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਹੈ। ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਕੰਮ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਿਰਫ਼ ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ, ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਿਰਫ਼ ਤਾਂ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਚਾਲ-ਚਲਣ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ,

ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੰਨਾ ਹੀ ਹੋਇਆ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਅਫਸਰ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਰਾਇਆ ਦੇਣਾ ਸੀ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਇੱਕ ਨਾਮਜ਼ਦ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਉਂਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਅਧਿਕਾਰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 'ਲੈਟਿੰਗ ਆਊਟ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਉਹੀ ਚੀਜ਼ ਹੈ ਜੋ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਲੀਜ਼ 'ਤੇ ਦੇਣਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 105 ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਪਟੇਦਾਰ ਅਤੇ ਪਟੇਦਾਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। . ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੇਖੋ *ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਬਨਾਮ ਐਚ.ਐਸ. ਰਿਖੀ* (4)।

ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇੱਕ ਵਿਕਰੀ ਪ੍ਰਮਾਣ-ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ਨਲ - ਪੇਜ਼ਮੇਂਟ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕਿਰਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ। ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਨਿਯੰਤਰਣ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਜੋ ਛੋਟ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਵੀਸ਼ੇ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹੱਕਦਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ

ਵੇਖੋ ਭਾਟੀਆ ਕੇ-ਆਪਰੇਟਿਵ ਹਾਊਸਿੰਗ ਸੋਸਾਇਟੀ ਬਨਾਮ ਡੀਡੀ ਪਟੇਲ (5), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਰੈਂਟਸ, ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਲਾਜਿੰਗ ਹਾਊਸ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸਮਾਨ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

ਧਾਰਾ 4(1) ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹਾਤੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ, ਪਰ ਇਸ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖੁਦ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੋਟ ਸਿਰਫ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਹ ਇਮਾਰਤ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਵਿਧਾਨ ਮੰਡਲ ਨੇ ਦੂਜੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਵਾਕਾਂਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੁੰਦੀ, ਅਰਥਾਤ, ਇਸ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ' ਐਕਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਰੁਖ ਤੋਂ ਇਹੋ ਹੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਵਾਨਗੀ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਨਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਸਰਕਾਰ ਜਾਂ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸਦੇ ਪਟੇਦਾਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ, ਸਗੋਂ ਇਸਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ। ਪਟੇਦਾਰ ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਸਬ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ।'

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸਰਕਾਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਮਝੌਤਾ ਸਾਡੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ

ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਲਈ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਕੋਈ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਮੁਦਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਦੇਣਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਕੋਲ ਜੋ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਕਰੀ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਤੱਕ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਫਸਰ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਜਗ੍ਹਾ ਛੱਡਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਮਿਲਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।"

ਮੈਂ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਆਪਣੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਕਾਰਨ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਵਿਭਾਗ ਤੋਂ ਬਦਲੀ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਮੁੜ ਵਸੋਬਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ. ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਦਲੀਲ ਜਾਇਜ਼ ਹੁੰਦੀ ਤਾਂ ਅਸੀਂ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਉਲਟਾ ਨਾ ਪਾਉਂਦੇ। ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਹਕੀਕਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸੀਂ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (ਨੰਬਰ 4) ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੀ ਗਈ ਦਿੱਲੀ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ 1963) ਨੇ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸੋਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਰਥਾਤ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਫੈਸਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵੇਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਪੂਰਕ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼

ਬਨਾਮ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ (2) ਵਿੱਚ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੇ.ਜੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਨੂੰ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਕੇਸ. ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਨਿਕਾਸੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਪੁਰ ਚੇਜ਼ਰ ਦੀ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਮੁੜ ਵਸੇਬਾ ਵਿਭਾਗ ਵੱਲੋਂ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਨੂੰ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਤਬਾਦਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਨੇ ਜਗ੍ਹਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਨੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਜਦੋਂ ਉਸਨੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਤਾਂ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਠਾਈ ਗਈ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਰੈੱਟ ਕੰਟਰੋਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਫ਼ਰਮਾਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ. ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਅਤੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਵਿਚਕਾਰ ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਨੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵਜੋਂ ਇਮਾਰਤ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸੁੰਦਰ ਦਾਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਮੇਹਰ ਸਿੰਘ ਜੇ. ਅੱਗੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ; ਪਰ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਲੈਣਾ-ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਉਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਰਾਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਲਿਆ ਸੀ।

ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੰਡਿਤ ਜੇ ਨੇ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਅਤੇ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਿੱਧਾ ਟਕਰਾਅ ਸੀ , ਅਤੇ, ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ

ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਸਿੱਖਿਅਕ ਜੱਜ ਨੇ ਅੰਤਿਮ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ; ਪਰ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਸੁਲਝਾਉਣਾ ਬਿਹਤਰ ਹੁੰਦਾ। ਪੰਡਿਤ ਜੇ. ਦੀਆਂ ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਨਰੂਲਾ ਜੇ. ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਨੂੰ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਕੋਲ ਭੇਜਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਆ।

ਮੈਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਸਮਝਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਹੁੰਦਾ ਤਾਂ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਸੀ।

ਬਿਸ਼ਨ ਪਾਲ ਬਨਾਮ ਮੇਠੂ ਰਾਮ (6) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਟੇਕ ਚੰਦ ਜੇ. ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨਾਲ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟਾਈ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਸਹੀ ਫੈਸਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਤਰ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ ਦਾ ਵੀ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਿਕਰ ਕੀਤੇ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਰੂਲਾ ਜੇ-ਏ ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋਵਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਟਕਰਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਤਾਂ ਰੋਸ਼ਨ ਲਾਲ ਗੋਸਵਾਮੀ ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਮੈਂ ਇਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ। ਅਪੀਲ ਕਰੇ ਅਤੇ ਸੀਨੀਅਰ ਸੁਬਾਰਡੀਨੇਟ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿਓ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰੋ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਸਾਰਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਡੀ. ਫਲਸੈਂ , ਸੀਜੇ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਆਰ.ਐੱਸ. ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.— ਮੈਂ ਵੀ ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ

Disclaimer:

ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Atul Kumar